

30 grudnia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B22d 35/04

316², 35/04

Nr 6436.

Kl. 31 c 18. B22d

Fernando Arens
(Sao Paulo, Brazylja).

Rynna do odlewu sposobem odśrodkowym, podparta w więcej niż jednym punkcie.

Zgłoszono 22 lutego 1926 r.

Udzielono 29 listopada 1926 r.

Pierwszeństwo: 23 lutego 1925 r. (Niemcy).

Przy odlewach odśrodkowych, przy których forma i rynna do odlewu przesuwają się względem siebie podczas wlewania, rynna do odlewu zwykle posiada koniec wolno zwisający i wskutek tego często się przegina.

To ma taki skutek, że długie rury, szczególnie o małej średnicy, wcale nie mogą być odlewane, ponieważ rynna wtedy musi być stosunkowo mała i słaba i dlatego może być tylko krótka.

Tę wadę starano się usunąć w ten sposób, że podpierano koniec rynny zapomocą pierścienia wodzącego. Sposób ten jest jednak trudny do wykonania, ponieważ rynna nie powinna w żadnych okoliczno-

ściach podlegać skręcaniu, gdyż wtedy jej wytrzymałość znacznie się zmniejsza, a wywołane wstrząśnienia, a przez to i przerwy w przebiegu odlewania, nie dają się uniknąć.

Według wynalazku rynna do odlewania otrzymuje tylko przedłużenie, które jest prawie tak długie jak sama rynna. To przedłużenie może być na swobodnym końcu podparte. Już przez to urządzenie rynna uzyskuje większą wytrzymałość, ponieważ nie zwisa swobodnie. Przez umieszczenie rynny w łożysku przesuwanym przy końcu płaszcza formy (bębna) na odpowiednich krążkach, łożyskach przesuwanych lub podobnych urządze-

niach, rynna z jej przedłużeniem zostaje czterokrotnie podparta i posiada jeszcze większą wytrzymałość, niż dotychczas.

Jest również możliwe, zapomocą tego urządzenia użyć słabszej rynny przy większej długości tejsze.

Aby krążki podpierające przy wyjmowaniu rury nie przeszkadzały, mogą się one dowolnie zdejmować. Przedłużenie może być wykonane wraz z rynną do odlewu z jednego kawałka. Lepiej jest jednak, gdy przedłużenie i rynna mogą być łatwo odłączane. Jeżeli przedłużenie rynny jest tak skonstruowane, że może się wahać około pionowej osi, wtedy może ono równocześnie służyć do wyjmowania i odsuwania nabok rur po odlaniu. Ponieważ przedłużenie rynny przy odlewaniu rur jest narażone na duże naprężenia z powodu ciepła, należy je ochładzać wodą lub w inny sposób.

Na rysunku uwidoczniiono schematycznie przykład wykonania wynalazku. W płaszczu formy (bębnie) *a*, który przesuwają się na krążkach *d*, obraca się forma do odlewu *b*. Przez rynnę *c* doprowadza się płynny metal, który przy *e* wypływa i w znany sposób tworzy rurę.

Do rynny *c* przyłącza się przedłużenie *f*, które może stanowić z rynną jedną całość i może być podparte w *g*. Oprócz tego przedłużenie *f* może się wahać około prostopadłej osi w łożysku *h*. W tym wypadku rynna *c* i przedłużenie *f* mogą być rozłączone w miejscu *i*.

Rynna do odlewu *c* wraz z jej przedłużeniem *f* jest umieszczona przesuwnie na krążkach *k* i *l*. Zamocowanie krążków *k*, *l* jest wykonane w ten sposób, że krążki te mogą być łatwo obracane i odsuwane. Zamiast krążków *k*, *l* można zastosować również dowolne inne łożyska, które pozwalałyby ślizgać się rynnie.

Przedłużenie *f* może być chłodzone zapomocą wody, doprowadzanej do rury *m*, która jest umieszczona wewnątrz rdzenia.

Rozumie się, że powyższe urządzenie ma zastosowanie i w tym wypadku, gdy forma do odlewu posiada nieruchomy płaszcz, a tylko rynna z przedłużeniem przesuwa się, i w tym wypadku urządzenie jest zupełnie podobne do powyżej opisanego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rynna do odlewu sposobem odśrodkowym, podparta w więcej niż jednym punkcie, przyczem forma i rynna do odlewu przesuwają się względem siebie podczas wlewania, znamienna tem, że rynna (*c*) poza miejscem wypływu metalu otrzymuje przedłużenie (*f*), które jest osadzone w łożysku i pomaga podpieierać rynnę.

2. Rynna według zastrz. 1, znamienna krążkami (*k*, *l*), przesuwanemi łożyskami lub podobnemi urządzeniami, umieszczonemi przy obu końcach formy, na których jest umieszczona przesuwalnie rynna (*c*) i jej przedłużenie (*f*).

3. Rynna według zastrz. 1—2, znamienna tem, że oba krążki lub łożyska (*k*, *l*) albo tylko jedno z nich, mogą być przesuwane, albo obrotowe.

4. Rynna według zastrz. 1—3, znamienna tem, że posiada łatwo odłączane połączenie jej z przedłużeniem (*f*).

5. Rynna według zastrz. 1—4, znamienna tem, że przedłużenie (*f*) może się wahać około prostopadłej osi (*h*).

6. Rynna według zastrz. 1—5, znamienna tem, że wewnątrz przedłużenia rynny, w celu jej chłodzenia, obiega środek chłodzący, który np. może być doprowadzany przez cokolwiek krótszą, koncentryczną rurę o mniejszej średnicy.

Fernando Arens.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

